

Ynglynder we Chorzowie...

Co to je wytrzyźbiółka miarkuje pewnikiy kōždy Polōk (coby już niy gōdać ło samtyjszych, ło Ślōnzōkach). Ale, niy kōždymu tyn przimusowy hotyl sie na isto zdō. Bo dejcie sie pozōr! Taki na tyn przikłōd Ynglynder abo Szkot. Kej ci łōne kcōm sie karnōńc na zapiōntek, na ichni weekend sam dō nōs do Polski (festelnie ci łōne majōm rade Krakōw abo Warszawa), to jejich flugblaty, te ci blank moderne fōldery łostrzygajōm, alarmiyrujōm przed niymi, znacy przed wytrzyźbiōlkōma. Rzōndzōm jim, coby sępać gorzōła ino kajsik we hotylu abo we zakamracōnyj chałupie; Pōnbōczku brōń, coby pod żōdnōm zołgōwkōm niy wylazować po sępaniu ze chałupy. A ludzie, ftore mieli już przileżitość trefić we Polsce do wytrzyźbiōłki łopisujōm ta przigoda jak cosik podanego na tref ze UFO: cowiek opaternie, poleku deptō hulicōm, ze srogōm uciychōm jscy kaj mu sie ino rzywnie zdō, a tu łorōz blank kole ze takigo dziwokigo, blyskajōncygo autoka wyskōkuje pōruch łoblecōnych na modro stwōrzyni, kere gōdajōm do sia takim jakisik zgrzitajōncym głōsym.

Zwōbiajōm cie rajn, do strzodka, a nastympnie przekludzajōm cie do czegosik, co do złudzyniō przypōminō pomieszczynie na jakisik inkszyj planycie. – tak ci mi łozprawiōł kejsik jedyn mody karlus Michael ze Manchesteru, Brington abo Glassgow, kery na same spōmniynie napoczynō sie jōnkać i szwandrusić.

– To na isto prōwdziwō hruza i festelnō sumeryjō – prawi z bobkami w galotach dalszij. – Nōjprzodzij fōndnōm ci brałza, ale woda, kerō śnij ciurlikō je blank zimnō. Zatym przikrymplujōm ci twoje grace do cōrnego prykola skōrzannymi pōskami. Bez łoka mrzik ze twogōm, iże to jakisik ekszperimynt biōlogiczny abo napoczniynicie jakisik „somasochistyczny” ōrgiji. Dalszij to już je ino jece gorzij, ganc ajnfach cowiek leży cōłkimi godzinōma, kamratctwo take ci barzij łoszkliwe, niy ma piwa ani telewizora. A na przidowek z rańca wystōwiajōm ci za wszyjsko pierōnym srogi rechnōng.

– A prōbowaliście panoczku dowiedzieć sie, zdać kaj żeście tak na isto sōm? – pytōm sie tego istnego.

– Plac Jana. Wszyjskie powtōrzali: plac Jana – na dźwiyńk tych ci słōwecek Michael skulōł sie we zeslu. – Na wszeli zdarzyni prōbowolech ci sie sōm do wszyjskiego prziznać, ale żōdyn niy rozumiōł, niy miarkowōł po ynglicku.

Powtōrzali mi ino ciyngiy: okej, okej. Nōjgorszyjsze, iże mie niy kcieli tamstela wypuścić, niy kcieli mie uwōlnić aże do czasu... kejech wytrzyźbiōł. Michael chytō sie za palica i łobyrtō niōm ze niydowiyrzaniym:

– To je łokropiczne, sprzyczne ze prawami czowieka!

– A po jakiymu sprzyczne ze prawami czowieka? – pytōm sie go opaternie.

– A dyć niy błoznujcie panoczku. Fto to widziōł, wypuszczać blank trzyźbygo zagranicznygo, tym barzij ynglickigo turysty na hulica ło siōdmyj rano, ło szaroku. Tōż to dyć żysz diosecke bestwiynie sie i krziwdowanie. Przeca jō niy po to sie sam ze mojimi kamratami do waszygo kraju przikulwitōł, coby być...

do kna, blank trzyźby!!! – nerwuje sie festelnie tyn cōłki Michael ze
Manchesteru, Brington abo Glassgow. Nō ja, niy kōždymu sie to tak na isto zdō.

Ojgyn z Pnioków